

9.11.83: מתאבד שיעי מפוצץ את בניין הממשל הצבאי בצור. גורם לקטל המוני.

19.10.83: בשבוע הראשון של ממשלת שמיר בולטים בה סימני ההתפרקות.

12.10.83: המשק מתמוטט. הסתערות על הדולארים. המניות הבנקאיות צוללות.

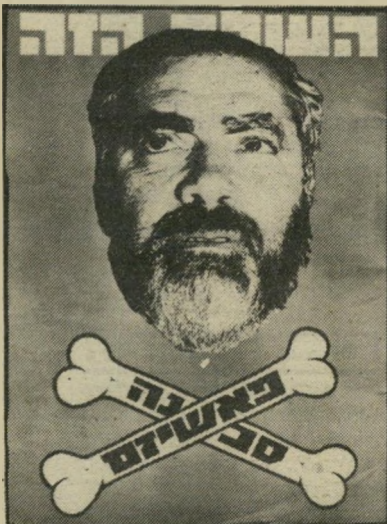
20.9.83: בגין מתבודד. 'העולם הזה' קובע שהוא לקה בדיכאון פסיכוסטי.

11.1.84: 'העולם הזה' מותח במסע הגילויים על פרשת הבנקאי יעקב לוינסון.

30.5.84: שני ערבים. חוטפי האוטובוס לאש? קלון נרצחו אחרי שנלכדו חיים. מי אשם?

1.8.84: מאיר כהנא נבחר לכנסת. מיפלגתו הנאצית זכתה ב-25.907 קולות כשרים.

21.12.83: ערפאת וכוחותיו מפונים מטרייפולי. אחרי כישלון הנסיון הסורי להשמידם.

2.5.84: נחשף אירגון הטרור של המתנחלים בשטחים הכבושים. שתיכנן רצח המוני.

18.7.84: נערכות הבחירות לכנסת ה-11. התוצאה: תיקו מוחלט בין שני המחנות.

קונוי י"י.

אחד הרבנים המרובים ביותר שהיו לי השנה בא כאשר נפגשתי בחפאי עם יעקב לוינסון ז"ל. היה זה ימים מסעים אחרי העולם הזה כבר את קשר-השחיקה סביב הפרשה, שהיתה עד אז הסוד הכסום ביותר במדינת-ישראל.

בפגישה ניסה לוינסון לשכנע אותי שאין אמת בהאשמות שהועלו נגדו בחדרי-חדרים. הוא לא הצליח בכך. אך ביררנו את הפרשה באווירה של כבוד הדדי, כשהוא מכבד את הרגשות-החובה וכללי-האתיקה שלנו. כאשר הגיעה הפרשה לסיומה הסראגי, לא כלל במכתב-ההתאבדות המר שלו אף מילה אחת בגנות הטכופון, שהחלטנו לפרסם את הדברים הסירה את הלום מעל הפרשה הכלכלית הגדולה ביותר שהסעירה אי-פעם את המדינה.

פרשת-לוינסון לא היתה היחידה שהוכיחה שגם כיום אין חלילף להעולם הזה, וכי שום קשר-השחיקה לא יצלה כל עוד אנחנו מפלמים את חפידנו. הדבר הוכח גם בפרשת שני חוטפי-האוטובוס, שנרצחו אחרי שנלקחו בשבי. כאשר ניסו האחרים לבנון את הפרשה, היה זה העולם הזה שפרסם את הצלומים, שהוכיחו כי השבויים היו כריזמים ושלמים. לא נחשו מנוח עד שנפתחה חקירה רשמית.

לא נרפה מכך גם השנה. אך העולם הזה אינו רק עיתון לגילויים. יתכן שחשוכה עוד יותר משימחו השניה - לנתח תהליכים ולחסיק מסקנות, המזהירות אותך בעוד מועד מפני פעלם העלול להחרש. למשל: אזהרתנו מפני המפולת הצפויה של סניות הבנקים.

כזאת היתה חסידה של דן עומרי, "ניא"פ-פאשיזם בישראל", שנמשכת על פני 12 גליונות בראשית השנה. רבים ראו בכך היספלות סתם לגופים סוליים, ראית צל הרים כהרים. אולי אמרת גם אתה: "די! מספיק! כמה אפשר לקרוא על זה?"

עתה ברור שכל שורה בסידרה זו היתה בבחינת נבואה. אחד מגיבורי חסידה היה מאיר כהנא, שהפך איש-חשנה של תסמ"ד. כמה שבועות אחרי שבילינו את המזימות השונות לפוצץ את מיסגרי הר-הבית, חשפו זרועות-חבסיסחון את המחתרת היהודית, שייסמה תוכנית זו חלכה למעשה.

למעשה חזה הטכופון המסויים מראש את כל המאורעות החשובים של השנה, זמן ניכר לפני שאירעו. שליש חודשים לפני הבחירות לכנסת ה-11 קבענו שבעיקבותיהן חקום ממשלת-אחדות-לאומית, ושהשאלה היחידה היא אם יהיה שמיר סגנו של פרס, או להיפך.

השנה היתה קשה לעיתונות החופשית. המסק הישראלי התמוטט, ואחד הענפים טפגעו ביותר היה ענף הפירסום המיסחרי, המטלא חפיד חיוני בתיפקודה של עיתונות חופשית. לפי כל הסימנים, ההיה הסגס הבאה קשה עוד יותר.

בכוונות מזחופים נחבר על הקציים הצפויים, כאשר קוראי העולם הזה וקורכיו מהווים מיספחה אחת, כמו המיד, למען הגשמת סיסמחו של "טכופון לוחם זה: "בלי מורא, בלי מזא-פנים".

ע"מ ס/גמל

מ.א. סלמי